

MORÁLIS ÉTER

ARMEN TÖUGU előadása 2016. december 4-én. Kfar Uria, Izrael

A négyféle étert vizsgálva felfedezhetjük, hogy az első, a hozzánk legközelebb álló, a hőéter. A tűz elemtől abban különbözik, hogy a tüzet mint valami kívülről jövőt érezzük. De ha a kívülről jövő hő belsővé, lelki hővé változik, akkor az már a hőéter tapasztalása. A szív szervben egy metamorfózis történik: a hő belsőből külsővé válhat, a lelki hő felmelegítheti a testet. Fordítva is lehetséges: az ember megfagyott, és teste felmelegedésével együtt a lelke is felmelegszik. A hőnek ez az átmenetele a testből a lelkibe a tűz elem átmenetele a hőéter elemébe.

Tovább haladva beszélhetünk a fényéterről, ami önmagában nem látható, ugyanúgy, mint ahogy nem látjuk a valamilyen fényforrásból eredő fényt sem, hanem úgy tapasztaljuk, hogy látjuk azokat az objektumokat, amelyeket megvilágít. A napfény önmagában nem látható. Ha az éjszakai égboltra tekintünk, nem látjuk a napfényt, hanem csak akkor látjuk, amikor a sugarai valamilyen objektumra esnek. Ez a szubsztancia, ami láthatóvá teszi azt, ami önmagában nem látható, a fényéter. Érthető a különbség a fényéter és a látható fény között?

- *Vagyis a fényéter teszi a fényt láthatóvá?*

A fényéter teszi láthatóvá az egész anyagi világot. Ő hozza létre a teret. A fényt nem látjuk, de az éteri fénynek köszönhetően látjuk a tárgyakat.

- *Akkor mi a különbség a fény és a fényéter között?*

Ha a fényt helyesen értjük, és nem úgy, ahogy általában értik, akkor nincs köztük különbség. Az, amit általában a fény alatt értünk, az csak ennek a fénynek a hatása a fizikai anyagra: levegőre, vízre, falra ... Ha megértjük a különbséget aközött, ami meg van a fénnel világítva és aközött, ami megvilágít, láthatóvá tesz, akkor megérthetjük, mi az a fényéter.

- *Vagyis a fény egy lény, és nem valami fizikai dolog?*

A fény szellemi lények hatása.

- *Akkor mi az a foton? A fizika azt állítja, hogy a fény fotonok áramlata...*

A foton egy elementáris részecske formája, az elementáris részecskék pedig nem a fizikai világhoz tartoznak, hanem a gondolatok világához. Az elementáris részecskéket nem lehet fizikai szervekkel

észlelni, ezeket csak elgondolni lehet. Le is lehet „fényképezni” őket, de ezek a fényképek csak mikroszkopikus objektumok. Maga az elementáris részecske mint olyan ekkor nem látható a külső, fizikai észlelés számára. Az elementáris részecskék világát észlelő egyedüli szerv a gondolkodásunk. Ezek tisztán gondolat-szubsztanciák. Mondhatjuk, hogy a fényéter gondolat-szubsztanciáját a gondolkodásunkkal oly módon érzékeljük, hogy a foton modelljét építjük.

A fényéter finomabb forma, mint a hőéter. Az éternek még finomabb formája a hangéter, amit kémiai éternek is neveznek. Hatása az anyagra abban nyilvánul meg, hogy egyfajta harmóniából rendezett formák keletkeznek. Ismeretes, hogy a hang formálni tudja a szubsztanciát, formát adva neki. A legegyszerűbb példa erre, ha finom homokot szórunk egy fémlerezre, és vonót húzunk végig rajta: a szétszórt homok az adott rezgésszámnak megfelelő formát fogja felvenni. Az éteri erőt, ami az anyagot a számok, viszonyok, harmóniák törvényének megfelelően rendezi, hangéternek nevezzük. Az anyagok hullámozásában, vibrációjában jelenik meg.

A „finomság” növekedésének skáláján a következő az életéter. Akkor észleljük, ha megértjük valaminek az értelmét, ha azt mint egy élet-szubsztancia áramlataként éljük át. Ez az átélés a belső fény érzékelésével kísérelhető, de ez nem csak fény, ez az élet áramlata is. Például aki nem látja az élet értelmét, az életerőket is elveszti, de felismerve, megértve az életének valamilyen eseményét, még ha az nehéz, traumatikus is, akkor ilyen módon az életéter forrásához jut el.

● *A bemutatott skála kapcsolatban áll-e az anyagnak a négy birodalomra való osztásával: halott anyag, flóra, fauna, ember?*

Nem.

A XV. századtól kezdve az ezoterikusok az éternek még egy formáját felfedezték, és ezt ötödik elemnek, vagy ötödik szubsztanciának vagy esszenciának nevezték.

Éppen ezt tapasztaljuk az igazság-érzékből. Ha emlékszünk, az előző előadásban (az Igazság-érzékről) arról beszéltünk, hogy a modern ember az étertestében egy új szerv csíráját hordozza, a szív tájékán. Ez a szerv lehetővé teszi számára, hogy intuitív szinten elkülönítse egymástól az igazat a hamistól.

A fényéter nem ad ismeretet valaminek az igazságáról vagy hamisságáról, csak arra mutat rá, hol van fény, és hol van sötétség. A hőéter a meleg és a hideg polaritásában nyilvánul meg. A hangéter az elemek Mengyelejev-táblázatának szám-rendjében nyilvánul meg. Az életéter az értelem és értelmetlenség ellentétében fejeződik ki. És körülbelül a XV. századtól kezdve az ember az éter

ötödik fajtájának érzékelésére is képességet kap, ami az igazság és a hazugság, a szépség és a csúnyaság, a jó és a gonosz minőségekről tudósít. Ezeknek a minőségeknek köszönhetően ez az étertípus a morális éter megnevezést kapta.

Pontosabban szólva a morális éter háromtagú. Amikor az emberek – és ezek a rózsakeresztesek voltak – először felfedezték, akkor ők még nem különböztették meg a hármas skálát, és általánosítva morális éternek nevezték. Azt képzelem, hogy a jövőben az étertestnek ez a szerve, ami az ötödik éteret észleli, differenciálódik és a három típusát külön fogja észlelni, mint igazság-étert, szépség-étert és jószág-étert.

• *De hiszen a szépség és a rend nem állnak-e kapcsolatban? Hiszen a harmonikust és rendezettet nem mint szépet érzékeljük?*

Mondhatjuk, hogy a hőt is a jó egy bizonyos fajtájaként, a fényt pedig a szépség egy fajtájaként észleljük. Ez ezért történik, mivel láthatatlan (mondhatjuk, hogy finom) módon bennük a morális éter is jelen van. De morális éter hiányában a rend érzékelése az esztétikai szépség érzéke nélkül történne. Az a helyzet, hogy a szépség fogalma ezoterikus értelemben egy kicsit különbözik a harmónia fogalmától. Ezoterikus értelemben szép az, aminek a belső tartalma megfelel a külső formájának.

Például képzeljünk el egy embert, akinek szép a kinézete. A kinézet a külső forma. Eközben a lelke amorális. A morális éter szempontjából ez csúfság. Habár pusztán külső szempontból ő teljesen szép. A hangéter külső harmóniáról adhat képzetet, de csak a morális éter tudja közölni, hogy a külső szépség megfelel-e a belső tartalomnak, mert igazából csak az a szép.

• *De mi van akkor, ha az ember duplán csúf: kívülről és a lélekben is...?*

Mondható-e ebben az esetben, hogy ő szép?

Ez nem így van. Tegyük fel, hogy látunk egy démont. Eközben a démon imaginációban angyalnak látszik. Ebben az esetben a hangéter egy szép angyal átélését közvetíti, a morális éter pedig megsúgja: a benyomásunk hamis, és lehetővé teszi megérteni a csúfság érzékelését, mivel az angyal képe és a mögötte álló démonikus lény nem felelnek meg egymásnak. Ha pedig a démon az igazi alakjában mutatja meg magát, akkor a hangéter diszharmóniát közöl nekünk, a morális éter pedig szépséget. Ahrimán a morális észlelés számára szép, ha valódi alakjában mutatja meg magát.

Összegezve az a szerv, melynek segítségével ezt a hármas minőséget észleljük, ez az a szerv, amit az igazság-észlelés érzékének nevezünk, és mivel ez a szerv az ötödik kultúrkorszakban kezdett

fejlődni – körülbelül a XV. századtól – ezért nem véletlen, hogy a rózsakeresztesek éppen akkor fedezték fel az ötödik étert.

A morális éternek különböző minőségei vannak, de fontos, hogy még valamit megjegyezzünk, amit a rózsakeresztesek akkor fedeztek fel: az elementáris lények világa erősen polarizált. A szimpátiák és antipátiák világa ez, a szimpátia lények világa és az antipátia lények világa. A szimpátiának és antipátiának korábban leírt semlegesítési technikája új, semleges lények keletkezéséhez vezet az elementáris világban. Őket az empátia lények nevezhetjük. Ez az újonnan képződő világ a Föld jövőbeli inkarnációjának a világa. Amikor a Föld a Jupiter stádiumba lép, az elementáris világ empátia-lényekből fog állni.

● *De mi a helyzet az apátiával? Annak az ideje lejárt?*

Az apátia ideje még azt megelőzően volt, hogy a lelki élet felébredt.

Az ember ma a szimpátia és antipátia állandó hatása alatt áll, melyek őt szabadságától megfosztják, elválasztják más emberektől. A mi világunk, ahogyan már mondtuk, erősen polarizált, Benne mindennek határa van, és a határok a ránk ható szimpátiák és antipátiák hatásának köszönhetően keletkeznek. Mit jelent az az állítás, hogy az ember az empátia-lények világában fog élni? Ez egy általános állapot lesz, amiben az ember a környezetét szakadatlanul észleli, és nem lesz különbség önmaga észlelése és mások észlelése között.

Steiner azt mondja, hogy a Jupiteren a természet morállal lesz áthatva. Vagyis abban a világban nem lesznek olyan lények, melyek az embert egoistává teszik, és ilyen módon elvágják őt a környezetétől. A másik emberre nézve vagy bármely más természeti lényre – például növényre – az ember nem fogja azt mondani magának, hogy „ez tetszik nekem, ez pedig nem”, hanem azt mondja, hogy „ez igaz, szép, jó, ez pedig hamis, csúf, gonosz”. Ilyenek lesznek az érzékelései: nem a szubjektív szimpátiát és antipátiát fogja érezni, hanem az igazság, jóság és szépség objektív képzetait.

De hogy ez a világ a jövőben létrejöhessen, a jelenben kell felépíteni. És minden alkalommal, amikor valamilyen szimpátia vagy antipátia lényt semlegesítünk, kihelyezés vagy kiegészítés útján, ilyen módon egy új, semleges lényt létrehozva, akkor ezzel ennek az új világnak egy részecskéjét alkotjuk meg. Mivel az ember azt a lehetőséget, hogy ezt tegye, aránylag nem régen kapta meg – a XV. században – ezért természetes, hogy ennek a tevékenységnek a gyümölcsei még kevésbé érzékelhetők. Az asztrál-világ még tele van polarizált lényekkel, empátia-lény pedig viszonylag kevés van. Egy új bolygó felépítéséhez ezek még nem elegendők. Ez még csak a Kis herceg bolygójához lenne mérhető, ha létezne a kozmoszban. Reméljük, hogy a Föld még elég sokáig létezik ahhoz,

hogy az emberiségnek legyen ideje semlegesíteni annyi szimpátia és antipátia lényt, hogy ez elegendő legyen az új Jupiterhez.

Kérdezhetjük, hogy honnan jön az az erő, ami a szimpátia és antipátia lényeknek semlegesítésekor keletkezik, hol van ennek a forrása? Az előző előadáson elmondtuk, hogy a szimpátia és antipátia olyan, mint a plusz és a mínusz: ha valamilyen energia inkább mínuszban áll, akkor ugyanannyit kell pluszban hozzátenni, és fordítva – hogy végeredményként nullát kapjunk. Honnan vesszük ezeket a kiegészítő pluszokat a mínuszokhoz és a mínuszokat a pluszokhoz? Ennek az energiának a forrása hatalmas kell hogy legyen. Ahhoz, hogy az egész bolygó energiáját ki lehessen egyenlíteni, kozmikus méretű energiaforrásra van szükség. Ezeket a kiegészítő lényeket nem mi magunk hozzuk létre, hanem magunkba fogadjuk őket, aztán kihelyezzük úgy, hogy kiegyenlítsük azt, amit magunkban hordozunk.

Például, ha piros színt észlelünk, akkor kiegészítésképpen zöldet kapunk – hiszen nem mi magunk hozzuk létre ezt a zöldet, csak befogadjuk. Ez Krisztus adománya, amit még a Golgotai Misztériumot megelőzően kaptunk, Atlantis idején. Krisztus már akkor adta a külső érzékeinkhez ezeket a kiegészítő erőket: a hallás, a látás számára – minden fizikai érzék számára. Ha nem lenne az a képességünk, hogy valamilyen érzékelést kiegyenlítsünk egy másikkal, ami kiegészíti azt, akkor minden észlelésnél sokkot kapnánk. Állandó lelki megrendültség állapotában lennénk, vagyis sohasem tudnánk józan értelemhez és szabad akarathoz jutni. Általánosságban elmondható, hogy a kiegyensúlyozás képességét az ember részben már akkor megkapta – azon a területen, amely a külső érzékszervek területe –, és a lelki síkon való hatások kiegyensúlyozásának képességét az emberek a Golgotai Misztériumon keresztül kapták meg.

Ha például a kiegyenlítés gyakorlatát végezve azt mondjuk: „kihelyezem a szimpátia vagy antipátia lényét”, akkor a lélekben egy szabad tér keletkezik. Aztán észreveszem, hogy ebbe a szabad térbe „beleáramlik” egy kiegészítő energia, egy kiegészítő lény, ami semlegesíti az eredetit, ami előzőleg ki lett vonva, és egy semleges lénybe fordítja át. Ezeknek a kiegészítő erőknél a forrása az ember Szívében van. Ő a feltámadt Krisztus, aki most minden ember szívében benne lakik. És amikor az ember a karmájával találkozik – elementáris lények formájában – az éteri Szívből jön a segítség, ami a karma semlegesítéséhez szükséges.

Ahogy említettem, a rózsakeresztesek voltak az elsők, akik tanulmányozták ezt a folyamatot. Habár a Golgotai Misztérium régen ezelőtt történt, az emberiség erre a munkára csak ennek a korszaknak, a tudati lélek korának az elején vált éretté.

Vannak-e kérdések az elmondottakkal kapcsolatban?

- *Ön azt mondta, hogy ha nem lenne semlegesítő erő, a fizikai impulzusok észlelése a szerveink számára sokk lenne.*

Ez az autista emberek világészlelésének némely leírására emlékeztet. Lehet-e ezt az analógiát folytatni?

Ez a kérdés bizonyára kutatást igényel, hiszen az autizmusnak különféle formái vannak. Teljesen lehetséges, hogy ilyen formája is létezik. Akkor szükséges lesz arra törekedni, hogy megértsük, a semlegesítési mechanizmus náluk miért nem funkcionál normálisan.

- *Mondtuk, hogy a szimpátia és antipátia erői egy külső, harmadik típusú erővel semlegesítődnek... Lehet-e azt mondani, hogy a szimpátia és antipátia szinergiája egyfajta új eredményt ad?*

Igen, éppen ez az empátia, amit lelki alkímia útján kapunk.

- *Megadtad az éter különböző formáinak meghatározását. De mi az éter maga?*

Törekedtem az étert belső tapasztalatokkal összekapcsolni:

Például a lelki hő belső megtapasztalása a hőéter...

- *Ezt értettem... De magának az éternek a szubsztanciája? Van-e?*

Éppen ez a szubsztancia. A tapasztalat a szubsztancia. A kérdésedben éppen arról van szó, ami ellen Steiner annyira kitartóan harcolt, a kantianizmus ellen: „a dolog önmagában”, „az éter önmagában”... A természetben nincsen ilyen. Van a tapasztalatok világa. A hő tapasztalata a lélekben van, nem kell mögöttük bizonyos „anyag” „önmagában való atomjait”, „fotonokat”, stb. keresni.

- *Vagyis azt állítod, hogy a dolgot csak a predikátum által lehet megismerni? ... és a morális étert csak a moralitás által lehet megtapasztalni, és az étert önmagában megérteni nem tudjuk? Ki áll az éter mint olyan mögött? Egyszerűen az éter mögött...? Nem pont a morális, hanem bármely éter mögött?*

Az éter mögött szellemi lények állnak. Nincsen olyan, hogy „egyszerűen”. Az éternek hét fajtája van... Ez olyan, mint ha ezt mondanád: a látásról, hallásról, szaglásról mesélsz – a 12 érzékről – de tudni akarom, mi van „egyszerűen” mögöttük, vagyis általában az érzékek mögött... „Egyszerűen”

az észlelés mögött. Ebben az esetben így válaszolhatok: „egyszerűen” lelki megtapasztalások állnak mögöttük.

Krisztus alakjában egy szellemi lényvel van dolgunk, aki az emberi Énnak azt a képességet adja, hogy valamit a teljesre egészítsen ki, és ebben az értelemben Krisztus Énjére úgy lehet tekinteni, mint ami kiegészítő, komplementer az ember Énjéhez, és ez a folyamat nemcsak Krisztus és az ember között zajlik. Azt is mondhatjuk, hogy Krisztus Énje az egész emberiség csoport-énje. Az emberiség csoport-énje komplementer módon hat arra a hatásra, amit az egyes ember Énje végez. Ez a komplementaritás abban nyilvánul meg, hogy az egyes ember Énje korunkban a választás szabadságával rendelkezik, a fejlődés célja pedig a szabadság integrálása az emberi közösségbe. Az ember Énje előtt az önmagához hasonló közösségével való harmónia, egység keresésének a feladata áll. Az emberiség Énjének munkája arra irányul, hogy a közös harmónia megőrződjön, míg az egyes ember Énje ezt a harmóniát gyakran megsérti. Az okozott kár pótlására az emberiség Énjének a szabadságát kell feláldoznia. Ha az ember a szabadságából kiindulva rombol, ahelyett hogy létrehozzon, akkor ezáltal keresztre feszíti ezt az egyetemes, kiegészítő Ént, a szolgaságának szintjét emelve.

- *Kérem, ezt az utolsó állítást magyarázza el ismét.*

Igen, ez nehezen érthető... Mondhatjuk így: amikor az ember vétkezik, akkor ezzel Krisztus szabadságának szintjét csökkenti. Vagyis igaztalan cselekedetével Krisztust arra kényszeríti, hogy a világba valami olyat hozzon, ami ezt az igaztalanságot kompenzálja. És a csoport-ének – a lények új fajtája – hasonló módon hatnak, harmóniából szabadságra törekednek. A közösségben, ahol az akarati szabadságából jelentős diszharmónia keletkezik, a csoport-éneknek sok munkájuk keletkezik arra, hogy az elvesztett harmóniát helyreállítsák, amihez szabadságuk egy részét fel kell áldozniuk. A csoport-ének szabadságra törekszenek, de a diszharmónia miatt ezt nem tudják elérni. A diszharmónia „megkötözi” őket.

- *Kérdésem van, ami fontosnak tűnik számomra. Ha az ember szabadságát úgy határozzuk meg, mint a jó és a gonosz közötti választást, akkor a magasabb lényeknek szintén a jó és a gonosz közül kell választani...? Vagy itt a szabadságnak egy másik meghatározására van szükség?*

A magasabb hierarchiáknak nincsen ilyen választásuk. Ők mindig magasabb inspirációból kiindulva hatnak. A kapott inspirációk teljesítésének mértékében boldogságot tapasztalnak. Amikor a Trónok és Akaratszellemelek feláldozták magukat, a világ alkotásakor, a magasabb boldogságból kiindulva tették ezt. A magasabb hierarchiák – Kerubok – cselekedeteit észlelve olyan késztetést éreztek, hogy

nem tudtak másképp lépni, minthogy teljesen átadják magukat a teremő impulzusnak, önmagukat feláldozva neki. Nem volt kételyük, belő harcuk abban, hogy elfogadják a döntést... Ilyen állapotok részben lehetségesek az angyalok hierarchiájában – és az Emberben . teljes mértékben. Elválasztódni néhány impulzus erejéig csak itt lehetséges, feljebb ez lehetetlen.

Ugyanez érvényes az akadályok szellemeinek hierarchiájára is – ők szintén felsőbb inspirációra lépnek, ahogy lépnek. Olyanok, mint a bal és a jobb kéz: csak ott, ahol találkoznak – az emberben – ott tudják egymást semlegesíteni, csak ott lehet kétely, az ember lelkében. És amíg ez a két áramlat nem ütközik – kétely nincsen.

• *Mindez nagyon érdekes, de nem ad választ arra a kérdésre, hogy mi a szabadság ezek a magasabb lények, új csoport-ének számára?*

• *Az a kérdés, hogy egyelőre hagyjuk abba a kérdéseket, hiszen ez előadás, és nem beszélgetés...*

• *(az egyik résztvevő telefonos navigációjának hangja, ami véletlenül hangos maradt): Induljon el!*
(nevetés a teremben)

• *Ok, a tippet megértettük!*

• *Ez egy magasabb inspiráció!*

• *A komplementer erők adják ezt a hangot!*

• *Az akadályok szellemei ezek!*

Az emberek világa nélkül nincs a szabadság tapasztalata, ez a felsőbb hierarchiáknál hiányzik. De ahol a felsőbb lények az ember világával ütköznek, ott a Szabadság megtapasztalásának ezt a szubsztanciáját megkapják.

Feltételezem, hogy a mostani időkben Christian Rosenkreutz különös figyelmet fordít erre a problémára: milyen módon lehet a morális éter az emberi érzékelés számára elérhetővé tenni. Ha feltesszük azt a kérdést, hogy hogyan néz ki a morális éter geográfiája a Földön, akkor a következőt mondhatjuk: ott, ahol munkát folytattak az elementáris lények semlegesítése céljából Krisztus részvételével, a szívcsakra belső munkájával, vagyis ahol a természet át van hatva a Krisztus-impulzussal, az emberek közreműködésével létre lettek hozva semleges elementáris lények. Következésképpen ezeken a területeken Krisztus vérenek áramlata – vagyis a morális éter – már egyesült a földi világgal. De a Földön nem egyenletesen oszlanak el ezek a területek. Van ahol ez a munka intenzíven folyt, és vannak olyan területek, amik teljességgel el vannak vágva ezektől az erőktől, vagyis a Föld nem egyenlően van ezzel a morális éterrel áthatva.

Ezt a folyamatot Steiner „A vér éterizálása” c. előadásában vázolja fel. Igaz, ott egy külön emberről van szó. Van az ember vérkeringése, és van Krisztus vérkeringése az emberben. Ha az ember tudatos módon egy meghatározott munkát hajt végre – vagyis azt a munkát, amit én Szívlogikának hívok – akkor ez a két áramlat egyesül. Ha pedig ezt a munkát nem végzi, akkor ezek elkülönülnek egymástól, párhuzamosan folynak, nem vegyülnek. Ilyen értelemben az egész Föld, hasonlóan az egyes emberhez, ugyanilyen állapotban van. Vannak helyek, ahol az emberek munkájának köszönhetően ez a két áramlat egyesülni tudott, de vannak területek, ahol ez a két áramlat külön halad, nem keveredik.

- *Lehetséges-e valahogy meglátni ezeket a területeket?*

Igen, lehet érezni ezeket a területeket, ha a morális étert tapasztaljuk. Vannak helyek a Földön, ahol a keresztény impulzus hiánya érezhető a természetben, és vannak helyek, ahol világosan észlelhető a jelenléte.

- *És mi az, amire akkor gondolt, amikor arról beszélt, hogy a természetben meg lehet látni a szépséget, jóságot és igazságot?*

Arra gondoltam, hogy ha valahol jelen van a morális éter, akkor az embernek egyszerűbb meglátni a szépséget, jóságot és igazságot, vagyis a morális éter atmoszférája segít az embernek meglátni a létezés e minőségeit. Segíthet a csúfságot is meglátni.

<https://ellvik.com/2017/01/09/моральный-эфир-лекция-армена-тыгу-кф>

Fordította: Rákos Éva